HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

14 octombrie 2014*

„Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Cote de pescuit — Măsuri de urgență adoptate de Comisie — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Articolul 340 al doilea paragraf TFUE — Condiții — Prejudiciu real și cert — Dreptul subiectiv de a pescui”

În cauza C-611/12 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 27 decembrie 2012,

Jean-François Giordano, cu domiciliul în Sète (Franța), reprezentat de D. Rigeade și de A. Scheuer, avocats,

recurent,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de A. Bouquet și de D. Nardi, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte, domnul A. Tizzano, doamna R. Silva de Lapuerta și domnii C. Vajda și S. Rodin, președinți de cameră, domnii A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (raportor), J. L. da Cruz Vilaça și F. Biltgen, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 martie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, domnul Giordano solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene Giordano/Comisia (T-114/11, EU:T:2012:585, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care i s-a respins acțiunea prin care se solicita repararea prejudiciului pretins suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană (JO L 155, p. 9).

Cadrul juridic

2 Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237) urmărește să stabilească o abordare multianuală a gestionării piscicole pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a acestui sector.

3 Articolul 7 din Regulamentul nr. 2371/2002, intitulat „Măsurile de urgență adoptate de către Comisie”, prevede:

„(1) În cazul în care există dovezi ale unei amenințări grave pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin, ce apar ca urmare a activităților de pescuit și necesită adoptarea unor măsuri imediate, Comisia, la solicitarea întemeiată a unui stat membru sau din oficiu, poate decide luarea unor măsuri de urgență cu o valabilitate de cel mult șase luni. Comisia poate adopta o nouă decizie pentru a extinde măsurile de urgență pentru o perioadă de maximum șase luni.

(2) Statele membre notifică solicitarea simultan Comisiei, celorlalte state membre și consiliilor consultative regionale în cauză. Celelalte state membre pot transmite Comisiei comentarii în scris în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării.

Comisia decide în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea solicitării prevăzute în alineatul (1).

(3) Măsurile de urgență au efect imediat. Acestea sunt notificate statelor membre în cauză și publicate în Jurnalul Oficial.

(4) Statele membre în cauză pot să sesizeze Consiliul în legătură cu decizia Comisiei în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării.

(5) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să ia o decizie diferită în termen de o lună de la data primirii sesizării.”

4 Articolul 20 din Regulamentul nr. 2371/2002, intitulat „Alocarea posibilităților de pescuit”, prevede:

„(1) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă limitele de captură și/sau ale efortului de pescuit, precum și cu privire la alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, precum și condițiile asociate acestor limite. Posibilitățile de pescuit sunt repartizate între statele membre astfel încât fiecărui stat membru să i se asigure o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare populație piscicolă sau zonă piscicolă.

(2) Atunci când Comunitatea stabilește noi posibilități de pescuit, Consiliul decide cu privire la alocarea acelor posibilități, luând în considerare interesele fiecărui stat membru.

(3) Fiecare stat membru decide, pentru navele aflate sub pavilionul său, cu privire la metoda de alocare a posibilităților de pescuit atribuite respectivului stat membru în conformitate cu dreptul comunitar. Statul membru informează Comisia cu privire la metoda de alocare.

(4) Consiliul stabilește posibilitățile de pescuit în apele comunitare disponibile țărilor terțe și distribuie aceste posibilități fiecărei țări terțe.

(5) După notificarea Comisiei, statele membre pot schimba toate sau o parte din posibilitățile de pescuit alocate lor."

5 În acest context a intervenit Regulamentul (CE) nr. 40/2008 al Consiliului din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO L 19, p. 1).

6 Aceste limitări și cantități au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 446/2008 al Comisiei din 22 mai 2008 privind adaptarea unor cote de ton roșu în 2008, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului (JO L 134, p. 11).

7 În aplicarea articolului 7 din Regulamentul nr. 2371/2002, Comisia a adoptat, la 12 iunie 2008, Regulamentul nr. 530/2008.

8 Considerentul (6) al Regulamentului nr. 530/2008 prevede:

„Datele deținute, precum și informațiile obținute de către inspectorii Comisiei în timpul misiunilor acestora în statele membre vizate indică faptul că posibilitățile de pescuit pentru tonul roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană alocate navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei sau care sunt înregistrate în aceste țări se vor epuiza la 16 iunie 2008, iar posibilitățile de pescuit pentru același stoc alocate navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară se vor epuiza la 23 iunie 2008."

9 Articolul 1 din regulamentul menționat prevede:

„Pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei sau care sunt înregistrate în aceste țări se interzice începând cu 16 iunie 2008.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc de către navele menționate, începând cu această dată."

10 Articolul 2 din același regulament are următorul cuprins:

„Pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară se interzice începând cu 23 iunie 2008.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc de către navele menționate, începând cu această dată."

11 Articolul 3 din Regulamentul nr. 530/2008 prevede:

„(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), începând cu 16 iunie 2008, operatorii comunitari nu acceptă debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii ori transbordarea tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă.

(2) Este permisă debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii ori transbordarea în apele sau în porturile comunitare a tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară până la 23 iunie 2008."

Situația de fapt

12 Domnul Giordano este armator al navei *Janvier Giordano*, navă de pescuit cu plasă-pungă aflată sub pavilion francez care își desfășoară activitatea în Marea Mediterană.

13 În conformitate cu legislația Uniunii, Republicii Franceze i s-a alocat, pentru anul 2008, o cotă de pescuit ton roșu de 4 164 tone, din care 90 % revenea navelor de pescuit cu plase-pungă aflate sub pavilion francez care își desfășoară activitatea în Marea Mediterană.

14 În acest context, prin decizia din 16 aprilie 2008, ministrul francez al agriculturii și pescuitului i-a acordat recurentului un permis special de pescuit, care îl autoriza să captureze, să dețină, să transbordeze, să transfere, să debarce, să transporte, să stocheze și să vândă ton roșu din Marea Mediterană, în limita posibilităților de pescuit puse la dispoziția sa sub forma unei cote individuale în valoare de 132,02 tone. Autorizația era valabilă pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2008 și 30 iunie 2008.

15 După adoptarea Regulamentului nr. 530/2008, prin care s-a interzis pescuitul tonului roșu în Marea Mediterană, sezonul de pescuit al acestuia a fost întrerupt la 16 iunie 2008 și, în consecință, permisul de pescuit al recurentului a fost revocat printr-o decizie a prefectului regiunii Languedoc-Roussillon din 16 iunie 2008 de punere în aplicare a regulamentului menționat.

16 Domnul Giordano a sesizat instanța administrativă franceză cu o acțiune în anularea deciziei menționate. Atât instanța administrativă din Montpellier, cât și instanța administrativă de apel din Marsilia au respins acțiunea sa în anulare, invocând că măsura prohibitivă avea la bază Regulamentul nr. 530/2008, iar nu decizia prefectului regiunii Languedoc-Roussillon.

17 Prin Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Curtea a declarat că Regulamentul nr. 530/2008 este nevalid în măsura în care, fiind adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, interdicțiile pe care le-a stabilit produceau efecte începând cu 23 iunie 2008 în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care arborau pavilionul spaniol sau care erau înregistrate în acest stat membru și operatorii comunitari care încheiaseră contracte cu acestea, în condițiile în care aceste interdicții produceau efecte începând cu 16 iunie 2008 pentru navele de pescuit cu plase-pungă care arborau pavilionul grec, francez, italian, cipriot, precum și maltez sau care erau înregistrate în aceste state membre și operatorii comunitari care încheiaseră contracte cu acestea, fără ca diferența de tratament să fi fost justificată în mod obiectiv.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 25 februarie 2011, domnul Giordano a introdus o acțiune în răspundere extracontractuală a Uniunii Europene, solicitând repararea prejudiciului suferit ca urmare a adoptării Regulamentului nr. 530/2008.

19 După ce a amintit, la punctul 12 din hotărârea atacată, jurisprudența constantă potrivit căreia angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii pentru conduita ilicită a organelor sale este supusă întrunirii mai multor condiții, Tribunalul a ales să examineze, în primul rând, dacă reclamantul a dovedit caracterul real al prejudiciului pe care îl invocă.

20 Procedând astfel, Tribunalul a statuat, la punctul 18 din hotărârea atacată, că cotele nu conferă nicio garanție pescarilor în sensul de a putea pescui întreaga cotă care le-a fost atribuită, o cotă constituind numai o limită teoretică de captură care nu trebuie depășită în niciun caz.

21 Prin urmare, Tribunalul a statuat că, întrucât recurentul s-a limitat să susțină faptul că interdicția de a pescui instituită potrivit Regulamentului nr. 530/2008 nu i-a permis să își desfășoare activitatea în perioada cuprinsă între 16 iunie și 30 iunie 2008, prejudiciul pe care l-a invocat nu era real.

22 În consecință, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de recurent și l-a obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

23 Recurentul solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— constatarea faptului că adoptarea Regulamentului nr. 530/2008 i-a cauzat un prejudiciu care trebuie să fie reparat;

— obligarea Comisiei să îi plătească suma de 542 594 de euro cu titlu de daune interese și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs, precum și a celor efectuate în primă instanță.

24 Comisia solicită Curții:

— respingerea recursului ca inadmisibil;

— cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

— cu titlu mai subsidiar, respingerea acțiunii în despăgubire și

— obligarea recurentului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs, precum și a celor efectuate în primă instanță.

Cu privire la recurs

Argumentele părților

25 Prin intermediul primului motiv, recurentul arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 17-22 din hotărârea atacată, că nu putea fi angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii pentru un act ilicit, în condițiile în care prejudiciul invocat nu prezenta un caracter real și cert.

26 Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, recurentul pretinde că Tribunalul a confundat, la punctele 17-19 din hotărârea atacată, caracterul cert al prejudiciului cu stabilirea valorii acestuia.

27 Pe de o parte, caracterul real și cert al prejudiciului invocat ar rezulta din faptul că, în temeiul adoptării Regulamentului nr. 530/2008, acesta a fost nevoit să înceteze activitatea de pescuit înainte de încheierea normală a sezonului de pescuit și, pe de altă parte, stabilirea valorii prejudiciului s-ar efectua în mod necesar într-un cadru ipotetic, în condițiile în care cantitatea de pește pe care recurentul ar fi putut să o obțină nu poate fi cunoscută.

28 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurentul susține că a suferit un prejudiciu anormal și special. Caracterul anormal al prejudiciului ar fi legat de faptul că valoarea acestuia corespunde unei jumătăți a cifrei de afaceri preconizate, în timp ce prejudiciul ar fi special întrucât nu privește decât un anumit număr de membri ai colectivității.

29 Comisia susține, în primul rând, că primul motiv trebuie respins ca inadmisibil, întrucât aprecierea existenței unui prejudiciu real și cert constituie o apreciere a situației de fapt care nu face obiectul controlului în drept exercitat de Curte.

30 În al doilea rând, Comisia apreciază că primul motiv este nefondat.

Aprecierea Curții

Cu privire la admisibilitate

31 În ceea ce privește primul aspect al primului motiv, acesta este admisibil întrucât recurentul a solicitat Curții să se pronunțe asupra existenței unei erori de drept săvârșite de Tribunal la calificarea prejudiciului invocat ca fiind real și cert în cadrul angajării responsabilității extracontractuale a Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea Archer Daniels Midland/Comisia, C-510/06 P, EU:C:2009:166, punctul 105, și Hotărârea Comisia/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, punctul 191).

32 În consecință, în ceea ce privește acest prim aspect, cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie trebuie să fie înlăturată.

33 În ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv, trebuie constatat că acesta nu îndeplinește condițiile de admisibilitate proprii recursului întrucât, dezvoltând o serie de argumente în susținerea faptului că a suferit un prejudiciu anormal și special, recurentul urmărește, în esență, să obțină o simplă reexaminare a cererii introductive prezentate la Tribunal (a se vedea în acest sens Hotărârea Interporc/Comisia, C-41/00 P, EU:C:2003:125, punctul 16, precum și Hotărârea Reynolds Tobacco și alții/Comisia, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punctul 50).

34 Prin urmare, acest aspect trebuie respins ca inadmisibil.

Cu privire la fond

35 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituției Uniunii, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între comportamentului instituției și prejudiciul invocat (Hotărârea Agraz și alții/Comisia, C-243/05 P, EU:C:2006:708, punctul 26 și jurisprudența citată).

36 Condiția privind caracterul real al prejudiciului impune ca prejudiciul a cărui reparare este solicitată să fie real și cert, obligația de a dovedi acest lucru revenind reclamantului (Hotărârea Agraz și alții/Comisia, EU:C:2006:708, punctul 27 și jurisprudența citată).

37 În speță, Tribunalul a apreciat, la punctele 17-19 din hotărârea atacată, că prejudiciul invocat de recurent, care constă în partea nepescuită și nevândută din cota sa individuală ca urmare a interdicției de a pescui ton roșu începând cu 16 iunie 2008, nu reflecta decât o situație ipotetică și nu putea fi considerat ca fiind real și cert.

38 Mai precis, Tribunalul a considerat că alocarea de cote nu conferea recurentului nicio garanție în sensul de a putea pescui totalitatea cotei sale individuale, în condițiile în care aceasta constituie o limită teoretică a capturii maxime și că, în orice caz, nu poate fi exclusă posibilitatea ca, chiar și în cazul în care recurentul ar fi putut pescui până la 30 iunie 2008, acesta să nu își fi realizat cota pentru motive independente de voința sa.

39 Trebuie constatat însă că, procedând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

40 În special, prin faptul că s-a limitat să invoce, după cum reiese din cuprinsul punctului 18 din hotărârea atacată, caracterul eronat al premisei potrivit căreia recurentul avea un drept de a pescui și și-ar fi epuizat cu siguranță cota, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la examinarea condiției privind prejudiciul. Astfel, pe de o parte, existența unui drept conferit particularilor printr-o normă de drept nu are legătură cu realitatea prejudiciului invocat, ci constituie o condiție de care depinde constatarea unei încălcări suficient de grave a unei astfel de norme, de către o instituție a Uniunii, pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii. Pe de altă parte, respingerea de către Tribunal a tezei recurentului potrivit căreia și-ar fi epuizat cota este pertinentă numai în vederea evaluării întinderii prejudiciului invocat, însă nu și a existenței înseși a unui astfel de prejudiciu, al cărui caracter cert nu este pus la îndoială de o incertitudine cu privire la întinderea exactă a acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Agraz și alții/Comisia, EU:C:2006:708, punctul 36).

41 Prin urmare, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la celelalte motive ale recursului, trebuie să se anuleze hotărârea atacată.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

42 Conform articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta poate, în cazul în care anulează hotărârea atacată, să soluționeze în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.

43 În speță, Curtea apreciază că acțiunea în despăgubire introdusă de domnul Giordano la Tribunal este în stare de judecată și că este necesar, în consecință, să o soluționeze în mod definitiv.

44 După cum se amintește la punctul 35 din prezenta hotărâre, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii este supusă întrunirii mai multor condiții. Printre acestea figurează, atunci când este în cauză nelegalitatea unui act juridic, existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor (Hotărârea Comisia/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, punctul 160).

45 În speță, domnul Giordano susține, în primul rând, că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002 atunci când a adoptat Regulamentul nr. 530/2008 în condițiile în care nu deținea dovezi cu privire la depășirea cotei aferente anului 2008 acordate navelor aflate sub pavilion francez.

46 În această privință, trebuie arătat că acest argument se bazează pe premisa potrivit căreia pentru adoptarea de măsuri de urgență de către Comisie este necesară dovada unei depășiri efective a cotei alocate. Or, o astfel de premisă este greșită. Astfel, potrivit chiar dispozițiilor articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, Comisia poate adopta astfel de măsuri de îndată ce există dovezi ale unei „amenințări grave pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin, ce apar ca urmare a activităților de pescuit și necesită adoptarea unor măsuri imediate”, fără a trebui să aștepte survenirea depășirii unei cote alocate. Or, astfel cum a arătat Curtea la punctele 63-65 din Hotărârea AJD Tuna (EU:C:2011:153), diferite considerente ale Regulamentului nr. 530/2008 cuprind un ansamblu de indicații, a căror exactitate nu a fost contestată de domnul Giordano, care demonstrează în mod corespunzător că în speță exista o astfel de amenințare gravă.

47 În al doilea rând, domnul Giordano susține că adoptarea Regulamentului nr. 530/2008 a determinat o restrângere a activității sale, incompatibilă cu dreptul la exercitarea și la exploatarea activității sale profesionale, astfel cum sunt garantate la articolul 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), precum și cu dreptul de proprietate, astfel cum este garantat la articolul 17 primul paragraf din cartă.

48 În această privință, trebuie subliniat că faptul de a fi titularul unui drept de a pescui, precum și al unei cote atribuite de statul membru competent pentru un sezon de pescuit anume nu poate, contrar celor susținute de domnul Giordano, să dea acestuia dreptul de a putea epuiza această cotă în orice împrejurare.

49 Trebuie amintit în egală măsură că, după cum a statuat Curtea, libera exercitare a activităților profesionale nu este o prerogativă absolută, ci trebuie luată în considerare în raport cu funcția sa în societate (a se vedea în acest sens Hotărârea FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06, EU:C:2008:476, punctul 183 și jurisprudența citată). Astfel, pot fi aduse anumite limitări exercitării acestei libertăți, cu condiția ca, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, ele să fie prevăzute de lege și, prin respectarea principiului proporționalității, să fie necesare și să răspundă efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți (a se vedea în acest sens Hotărârea Digital Rights Ireland și alții, C-293/12 și C-594/12, EU:C:2014:238, punctul 38).

50 În speță, Regulamentul nr. 530/2008 răspunde în mod incontestabil unui obiectiv de interes general urmărit de Uniune, și anume acela de a evita, conform articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, o amenințare gravă pentru conservarea și reconstituirea stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană. În plus, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 77-85 din Hotărârea AJD Tuna (EU:C:2011:153), trebuie constatat că măsurile de interzicere a pescuitului cuprinse în Regulamentul nr. 530/2008 nu sunt vădit inadecvate în raport cu ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv de interes general și, așadar, se dovedesc a fi în conformitate cu principiul proporționalității.

51 În al treilea rând, domnul Giordano susține că adoptarea Regulamentului nr. 530/2008 a adus atingere principiilor securității juridice și încrederii legitime, dat fiind că acest regulament a oprit sezonul de pescuit al tonului roșu începând cu 16 iunie 2008, deși pescuitul fusese inițial autorizat în Franța până la 30 iunie 2008.

52 Cu toate acestea, după cum a arătat deja Curtea, posibilitatea de a lua măsuri care au ca efect oprirea sezonului de pescuit înainte de data obișnuită este prevăzută în special la articolul 7 alineatul (1) și la articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 (Hotărârea AJD Tuna, EU:C:2011:153, punctul 75). Operatorii comunitari a căror activitate constă în a pescui ton roșu nu pot invoca, așadar, beneficiul securității juridice sau al protecției încrederii legitime, întrucât aceștia sunt în măsură să prevadă că pot fi luate asemenea măsuri (a se vedea în acest sens Hotărârea AJD Tuna, EU:C:2011:153, punctul 75).

53 Din considerațiile de mai sus rezultă că domnul Giordano nu a demonstrat existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor.

54 Întrucât una dintre condițiile de angajare a răspunderii Uniunii nu este îndeplinită, acțiunea trebuie respinsă ca fiind nefondată, fără a fi necesar să se examineze dacă celelalte condiții sunt întrunite în speță.

Cu privire la cheltuielile de judecată

55 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (2) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, Curtea decide asupra repartizării cheltuielilor de judecată în cazul în care mai multe părți cad în pretenții.

56 Întrucât recursul domnului Giordano a fost admis, dar acțiunea sa în despăgubire a fost respinsă, domnul Giordano și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene Giordano/Comisia (T-114/11, EU:T:2012:585).**

2) **Respinge acțiunea în despăgubire introdusă de domnul Jean-François Giordano în cauza T-114/11.**

3) **Domnul Jean-François Giordano și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături